

W sercu miasta – jak ożywić Plac
Wolności? Propozycje działań
społecznych, kulturalnych
i przestrzennych.

ALEJE MARCINKOWSKIEGO

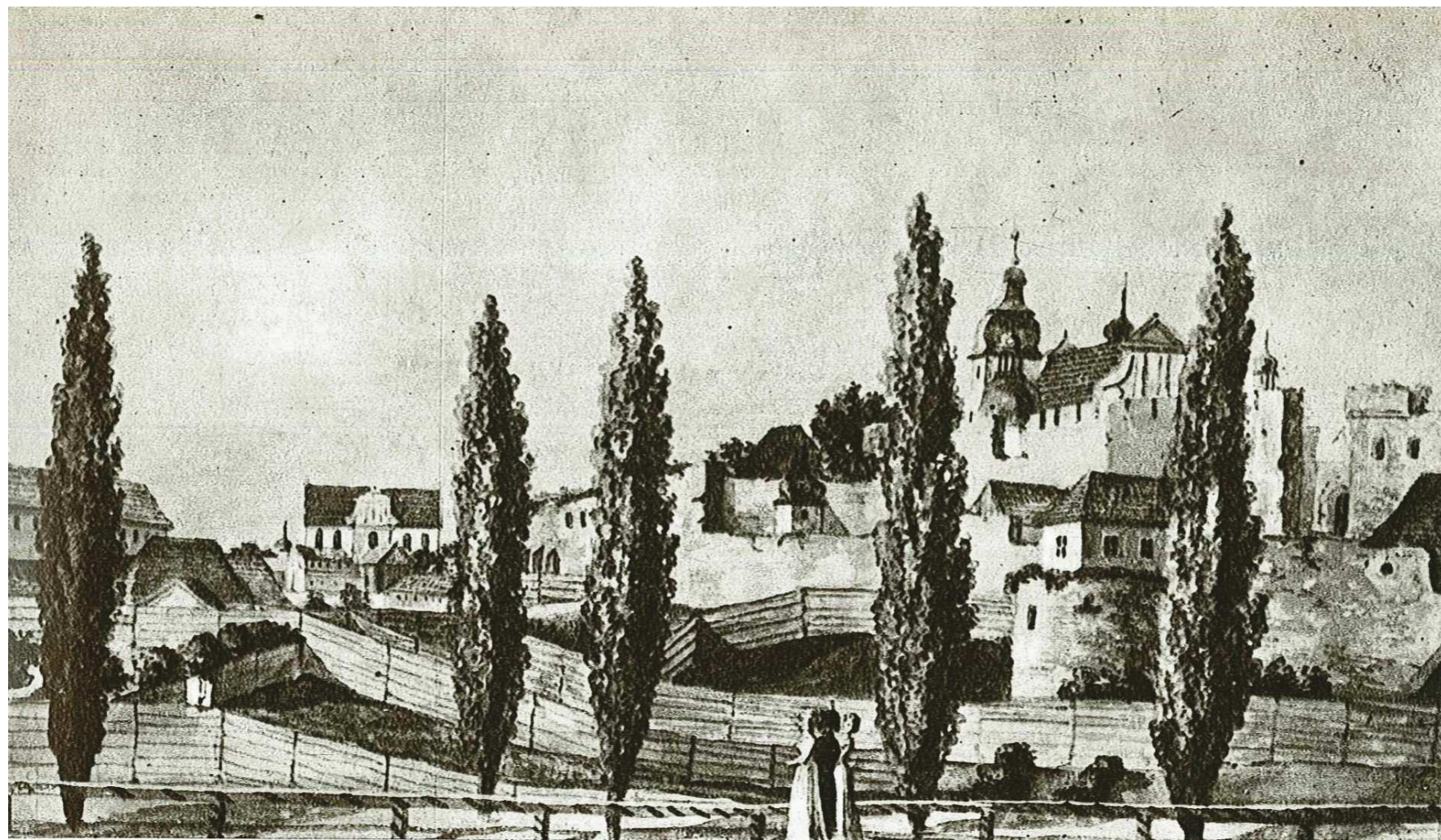
W ogólności Wielkopolska jest matecznikiem antycznych słów, które wyszły z obiegu gdzie indziej.

I dlatego okrzyknięto ją małomyślnie jako zakażoną germanizmami.

Bodaj to nasza znajomość kraju i jego spraw.

Stanisław Wasylewski
„Wspomnienia i szkice znad Warty”
Wydawnictwo Poznańskie 1973 r.

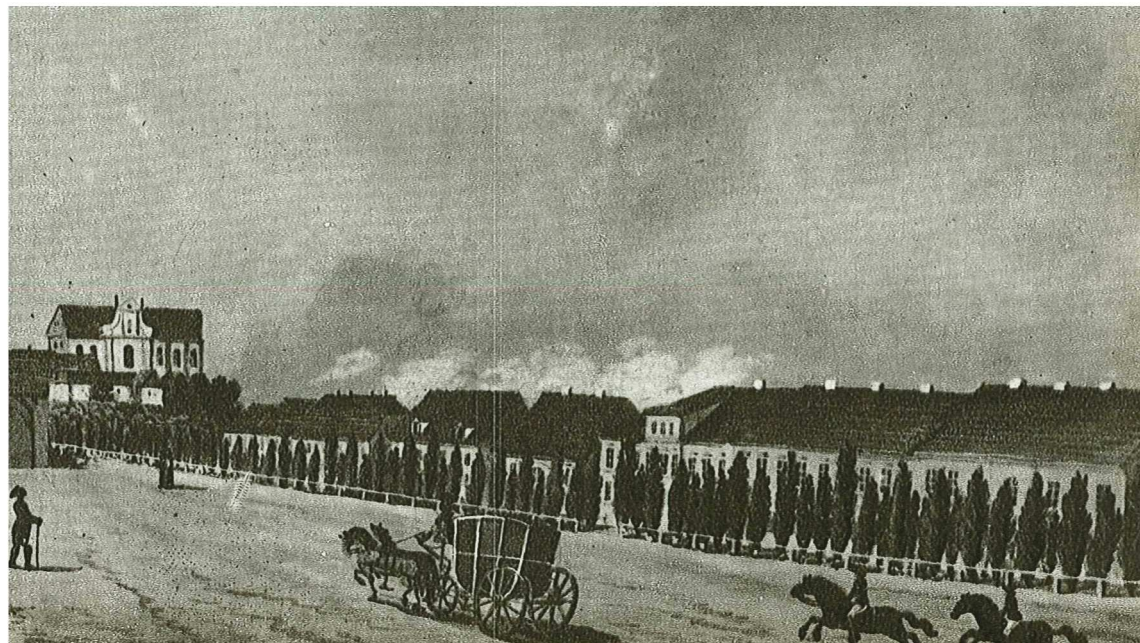
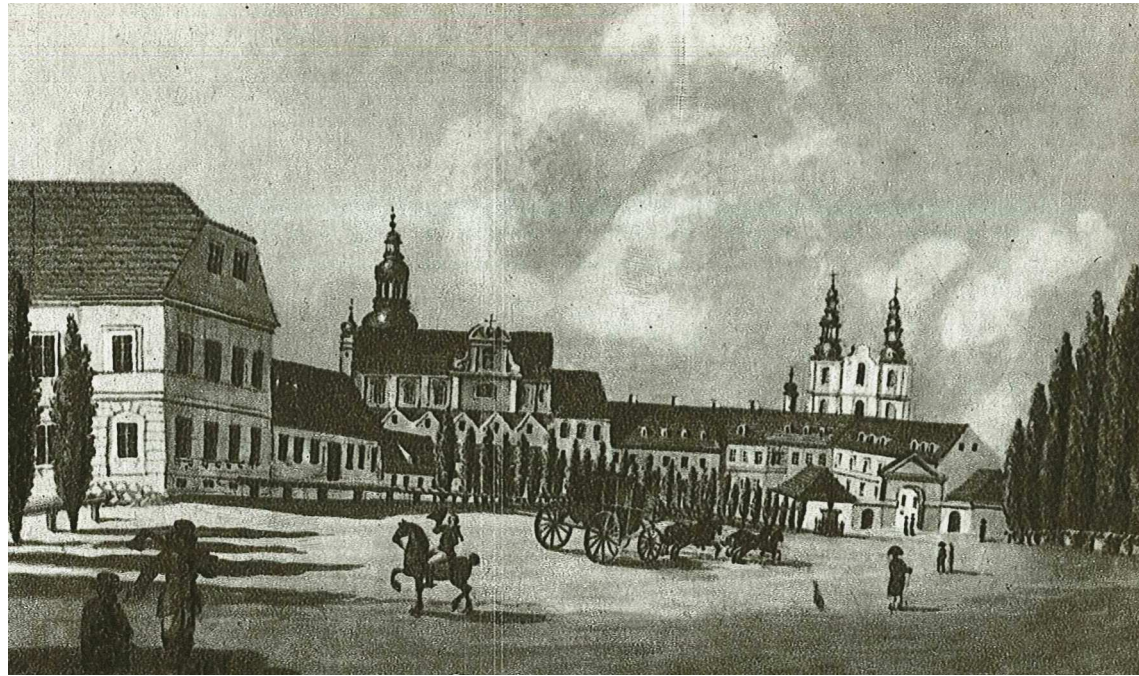

W 1793 r. Poznań wraz z przyległymi doń ziemiami wielkopolskimi został na mocy bezprawnego traktatu rozbiorowego włączony do Prus.

W latach 1793 – 1794 decyzją rządu pruskiego i za aprobatą magistratu, dokonano wyburzenia średniowiecznych murów obronnych i niwelacji fos na odcinku od Bramy Wronieckiej do Bramy Wrocławskiej.

Miasto w murach nie posiadało już, bowiem żadnych wolnych placów pod zabudowę. Powstał całościowy plan urbanistyczny opracowany pod kierunkiem Dawida Gilly, tajnego nadradcy budowlanego pochodzącego z Berlina. Plan ten stanowił próbę realizacji idei miasta – ogrodu, a więc dzielnicy mieszkalno – reprezentacyjnej i kulturalno – rekreacyjnej, powiązanej z terenami zielonymi.

Waldemar Karolczak
„Zieleń i architektura”
Kronika miasta Poznania

Po dokonanych w latach 1793 - 1794 wyburzeniach istniejących murów obronnych średniowiecznego Poznania na odcinku od Bramy Wronieckiej do Bramy Wrocławskiej władze pruskie wytyczyły na osi północ południe pierwszą w Poznaniu publiczną promenadą o szerokości odpowiadającej 100 stopom reńskim, czyli ponad 30m, przy czym jej długość wynosiła 2050 stóp, czyli trochę ponad 660 m. Ciekawostką związaną z tą miejską inwestycją jest fakt, że promenada poznańska wykonana wg projektu Lindhorsta, poprawionego jednak i zatwierdzonego ostatecznie przez radcę budowlanego Johanna A.T. Heermana, należy do najstarszych tego rodzaju przedsięwzięć urbanistycznych na ziemiach polskich.

Projekt promenady został zatwierdzony w dniu 02. listopada 1794 r. , a prace związane z jej powstaniem ukończono w roku 1798. Równocześnie nadano jej nazwę Wilhelmstrasse – obecne Al. Marcinkowskiego.

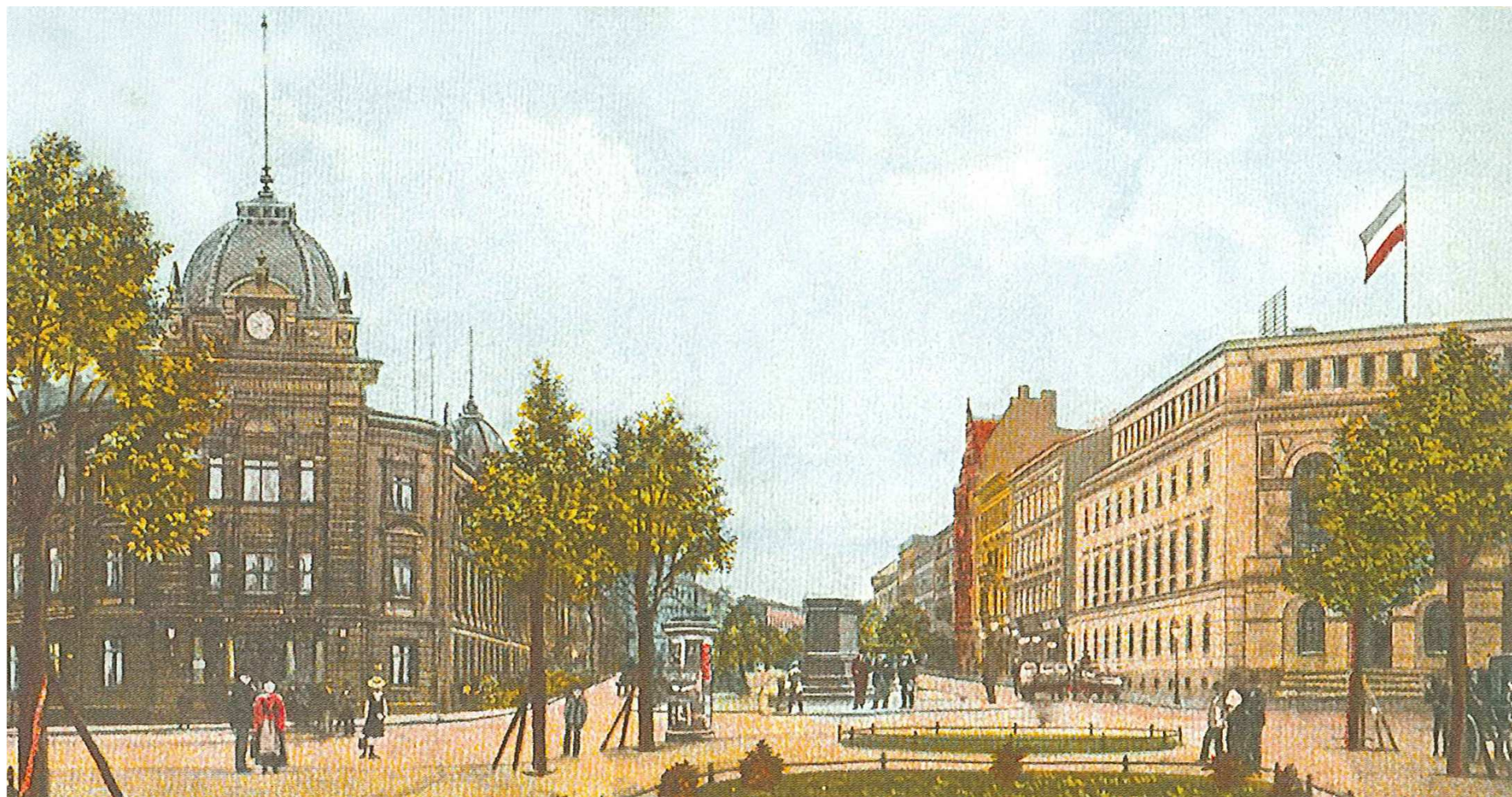

Poznań
Biblioteka Raczyńskich

Ulica Wilhelmowska

Posen
Hauptpost mit Kronthal-Brunnen